Parlamentul European
2024-2029

TEXTE ADOPTATE

P10_TA(2026)0190

Progrese către o societate a serviciilor de îngrijire: eliminarea disparității de gen în repartizarea responsabilităților de îngrijire

Rezoluția Parlamentului European din 21 mai 2026 referitoare la progrese către o societate a serviciilor de îngrijire: eliminarea disparității de gen în repartizarea responsabilităților de îngrijire (2025/2039(INI))

Parlamentul European,

– având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, în special articolul 2,

– având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolele 8, 19, 153 și 157,

– având în vedere Deceniul ONU privind îmbătrânirea în condiții bune de sănătate[1] coordonat de Organizația Mondială a Sănătății, și, în special, „factorii favorizanți” privind furnizarea de îngrijire integrată și accesul la îngrijire pe termen lung,

– având în vedere Pilonul european al drepturilor sociale și, în special, principiile sale privind egalitatea de gen, echilibrul dintre viața profesională și cea privată, îngrijirea copiilor și sprijinul acordat copiilor, incluziunea persoanelor cu dizabilități, o comunitate cu responsabilitate comună și dreptul la îngrijire pe termen lung, precum și planul de acțiune al Comisiei pentru stimularea economiei sociale și crearea de locuri de muncă,

– având în vedere comunicarea Comisiei din 5 martie 2020 intitulată „O Uniune a egalității: Strategia privind egalitatea de gen 2020-2025” (COM(2020)0152) și Declarația privind principiile pentru o societate bazată pe egalitatea de gen a Comisiei,

– având în vedere comunicarea Comisiei din 3 martie 2021 intitulată „O Uniune a egalității: Strategia privind drepturile persoanelor cu

---

1 Organizația Mondială a Sănătății, „WHO's work on the UN Decade of Healthy Ageing (2021–2030)” (Activitatea OMS legată de Deceniul ONU privind îmbătrânirea în condiții bune de sănătate [2021-2030]).

handicap 2021-2030 (COM(2021)0101),

– având în vedere Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu handicap și ratificarea acesteia de către UE,

– având în vedere Comunicarea Comisiei din 7 septembrie 2022 privind Strategia europeană privind serviciile de îngrijire (COM(2022)0440), Recomandarea Consiliului din 8 decembrie 2022 privind educația și îngrijirea timpurie a copiilor: obiectivele de la Barcelona pentru 2030[2] și Recomandarea Consiliului din 8 decembrie 2022 privind accesul la servicii de îngrijire pe termen lung de înaltă calitate și accesibile din punct de vedere financiar[3],

– având în vedere Planul de acțiune privind Pilonul european al drepturilor sociale, obiectivele principale pentru 2030 și tabloul de bord social al UE,

– având în vedere Directiva 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă[4],

– având în vedere Directiva (UE) 2019/1158 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iunie 2019 privind echilibrul dintre viața profesională și cea privată a părinților și îngrijitorilor și de abrogare a Directivei 2010/18/UE a Consiliului[5] („Directiva privind echilibrul dintre viața profesională și cea privată”),

– având în vedere rezoluția sa din 21 ianuarie 2021 referitoare la Strategia UE privind egalitatea de gen[6],

– având în vedere rezoluția sa din 5 iulie 2022 intitulată „Acțiuni europene comune în domeniul îngrijirii”[7],

– având în vedere Planul european de combatere a cancerului (COM(2021)0044),

– având în vedere rezoluția sa din 16 februarie 2022 referitoare la consolidarea Europei în lupta împotriva cancerului – către o strategie cuprinzătoare și coordonată[8],

– având în vedere Directiva (UE) 2022/2041 a Parlamentului European și a Consiliului din 19 octombrie 2022 privind salariile minime

---

2 JO C 484, 20.12.2022, p. 1.
3 JO C 476, 15.12.2022, p. 1.
4 JO L 204, 26.7.2006, p. 23, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2006/54/oj.
5 JO L 188, 12.7.2019, p. 79, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/1158/oj.
6 JO C 456, 10.11.2021, p. 208.
7 JO C 47, 7.2.2023, p. 30.
8 JO C 342, 6.9.2022, p. 109.

adecvate în Uniunea Europeană[9],

– având în vedere raportul lui Mario Draghi din 9 septembrie 2024 intitulat „The future of European competitiveness” (Viitorul competitivității europene),

– având în vedere Directiva (UE) 2023/970 a Parlamentului European și a Consiliului din 10 mai 2023 de consolidare a aplicării principiului egalității de remunerare pentru aceeași muncă sau pentru o muncă de aceeași valoare între bărbați și femei prin transparență salarială și mecanisme de asigurare a respectării legii[10] (Directiva privind transparența salarială),

– având în vedere propunerea Comisiei din 15 noiembrie 2023 de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a rezervei de talente la nivelul UE (COM(2023)0716),

– având în vedere Directiva (UE) 2024/2831 a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2024 privind îmbunătățirea condițiilor de muncă în cadrul muncii pe platforme[11],

– având în vedere Concluziile Consiliului din 3 decembrie 2024 privind asigurarea echilibrului dintre viața profesională și cea privată și a egalității de gen pentru toate generațiile, în contextul provocărilor demografice, aprobate de Consiliul Ocuparea Forței de Muncă, Politică Socială, Sănătate și Consumatori (EPSCO) la reuniunea sa din 2 decembrie 2024,

– având în vedere Concluziile Consiliului din 4 decembrie 2024 privind deficitul de forță de muncă și de competențe în UE: mobilizarea potențialului neexploatat al forței de muncă în Uniunea Europeană, aprobate de EPSCO la reuniunea sa din 2 decembrie 2024,

– având în vedere Cadrul de acțiuni privind recrutarea și păstrarea personalului în serviciile sociale, adoptat de Comitetul european de dialog social sectorial pentru servicii sociale în iunie 2025,

– având în vedere comunicarea Comisiei din 20 martie 2024, intitulată „Deficitul de forță de muncă și de competențe în UE: un plan de acțiune” (COM(2024)0131),

– având în vedere Raportul anual pe 2024 al Comitetului pentru protecție socială al Comisiei,

– având în vedere comunicarea Comisiei din 5 martie 2025 intitulată

---

9 JO L 275, 25.10.2022, p. 33, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2041/oj.

10 JO L 132, 17.5.2023, p. 21, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2023/970/oj.

11 JO L, 2024/2831, 11.11.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/2831/oj.

„Uniunea competențelor” (COM(2025)0090),

– având în vedere raportul Comisiei din 2025 privind egalitatea de gen în UE, în special secțiunea sa referitoare la disparitatea de gen în repartizarea responsabilităților de îngrijire,

– având în vedere raportul Comisiei din 8 mai 2018 privind dezvoltarea structurilor de îngrijire pentru copiii de vârstă mică în vederea sporirii participării femeilor la piața forței de muncă, a obținerii echilibrului între viața profesională și cea privată pentru părinții care lucrează și a realizării unei creșteri durabile și favorabile incluziunii în Europa („obiectivele de la Barcelona”) (COM(2018)0273),

– având în vedere al nouălea raport privind coeziunea economică, socială și teritorială, publicat în martie 2024,

– având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European intitulat „Către un nou model de îngrijire pentru persoanele în vârstă: învățăminte desprinse din pandemia de COVID-19”[12],

– având în vedere rezoluția sa din 15 noiembrie 2018 referitoare la serviciile de îngrijire în UE pentru îmbunătățirea egalității de gen[13],

– având în vedere rezoluția sa din 10 martie 2022 referitoare la integrarea perspectivei de gen în Parlamentul European – raportul anual pe 2020[14],

– având în vedere rezoluția sa din 21 ianuarie 2021 referitoare la perspectiva de gen în perioada crizei COVID-19 și după această criză[15],

– având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,

– având în vedere deliberările comune ale Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale și Comisiei pentru drepturile femeilor și egalitatea de gen, în temeiul articolului 59 din Regulamentul de procedură,

– având în vedere raportul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale și al Comisiei pentru drepturile femeilor și egalitatea de gen (A10-0083/2026),

A. întrucât egalitatea de gen este una dintre valorile fundamentale ale UE; întrucât integrarea perspectivei de gen și abordarea intersecțională ar trebui să fie aplicate și reflectate în toate politicile Uniunii Europene;

B. întrucât Planul de acțiune privind Pilonul european al drepturilor

---

12 JO C 194, 12.5.2022, p. 19.
13 JO C 363, 28.10.2020, p. 80.
14 JO C 347, 9.9.2022, p. 139.
15 JO C 456, 10.11.2021, p. 191.

sociale stabilește inițiative concrete pentru punerea în aplicare a principiilor esențiale pentru construirea unei Europe sociale mai puternice pentru tranziții și redresare juste, inclusiv o inițiativă privind îngrijirea pe termen lung;

C. întrucât îngrijirea cuprinde atât îngrijirea formală, cât și cea informală; întrucât îngrijirea formală se referă la munca de îngrijire prestată în temeiul unor acorduri de muncă formale, în timp ce îngrijirea informală se referă la munca de îngrijire prestată în mediul social al unei persoane și este, de obicei, deși nu întotdeauna, neremunerată; Întrucât, prin urmare, noțiunea de „îngrijitor”, astfel cum a fost convenită de comun acord, include toate formele de îngrijire „formală” și „informală”; întrucât munca de îngrijire se desfășoară sub multe forme, inclusiv îngrijirea copiilor, îngrijirea pe termen lung, asistența medicală și serviciile personale; întrucât serviciile de îngrijire formală și informală sunt furnizate în principal de femei; întrucât îngrijitorii informali oferă îngrijire persoanelor cu boli cronice, cu dizabilități, cu sănătate fragilă sau cu alte nevoi de sănătate sau de îngrijire pe termen lung, în afara unui cadru formal de îngrijire;

D. întrucât o societate a serviciilor de îngrijire recunoaște că îngrijirea este fundamentală pentru funcționarea economiilor și a societăților; întrucât munca de îngrijire ar trebui apreciată și partajată în mod egal între bărbați și femei, recunoscând în același timp, în special, dreptul de a beneficia de îngrijiri, astfel cum se prevede în Pilonul european al drepturilor sociale; întrucât furnizarea de servicii de îngrijire pe termen lung accesibile, de înaltă calitate și centrate pe persoană face parte din dreptul fundamental la sănătate; întrucât această abordare bazată pe drepturi reflectă tranziția continuă a furnizării de servicii de îngrijire către servicii care respectă autonomia, demnitatea și incluziunea persoanelor care au nevoie de îngrijiri în toate etapele vieții, având în vedere, în special, modul în care îmbătrânirea populației afectează în prezent societatea; întrucât sectorul îngrijirii formale pe termen lung se bazează încă pe furnizarea de servicii de îngrijire rezidențială, în timp ce îngrijirea la domiciliu și în comunitate prezintă mai multe șanse să respecte dreptul la independență al persoanelor care au nevoie de îngrijire;

E. întrucât, în rândul persoanelor cu vârsta de peste 65 de ani din UE, 8 % – peste 7 milioane de persoane – beneficiază de îngrijire informală, această cifră crescând la 11 % în rândul persoanelor cu vârsta de cel puțin 75 de ani; întrucât această transformare demografică prin care trece Europa va afecta în mod semnificativ nevoile de îngrijire și modul în care sunt gestionate serviciile de îngrijire; întrucât incapacitatea de a face față acestei provocări printr-o abordare care ia în considerare dimensiunea de gen riscă să submineze participarea femeilor pe piața muncii, adâncind astfel inegalitățile de gen și punând în pericol bunăstarea vârstnicilor, a copiilor și a familiilor; întrucât, în contextul îmbătrânirii societăților, este esențial să se integreze o abordare a îngrijirii bazată pe

drepturile omului și centrată pe persoană, care să garanteze participarea tuturor; întrucât schimbările de politică, împreună cu tendințele demografice, favorizează din ce în ce mai mult îngrijirea la domiciliu a vârstnicilor; întrucât multe dintre nevoile vârstnicilor și ale persoanelor cu dizabilități pot fi acoperite de serviciile comunitare, cum ar fi asistența personală și ajutorul financiar pentru locuințe;

F. întrucât zonele rurale, îndepărtate și insulare și regiunile ultraperiferice nu dispun de servicii de asistență socială și de sprijin suficiente sau adecvate, ceea ce poate intensifica provocările economice și sociale cu care acestea este posibil să se confrunte deja; întrucât accesul la aceste servicii în zonele respective rămâne o provocare, având în vedere populația lor în scădere și în curs de îmbătrânire, precum și lipsa conectivității și a infrastructurii; întrucât acest lucru poate contribui la scăderea atractivității acestor zone ca locuri în care se poate trăi și munci; întrucât acest lucru afectează în mod disproporționat femeile, care se confruntă cu dificultăți suplimentare în încercarea de a concilia viața profesională cu cea privată; întrucât aceste zone se confruntă cu o criză de medici generaliști și de asistență specializată și de urgență, ceea ce duce la apariția așa-numitelor „deșerturi medicale”; întrucât consolidarea disponibilității asistenței sociale de calitate are potențialul de a îmbunătăți calitatea vieții și bunăstarea economică a persoanelor care trăiesc în aceste zone; întrucât actorii din economia socială furnizează servicii de îngrijire esențiale, bazate pe comunitate, care îmbunătățesc incluziunea, accesibilitatea financiară și calitatea îngrijirii, în special în zonele insuficient deservite și rurale, îndepărtate și insulare și în regiunile ultraperiferice, răspunzând în același timp nevoilor regionale;

G. întrucât atât îngrijirea formală, cât și cea informală sunt adesea nevăzute și subevaluate din punct de vedere social și economic, salariile din domeniul îngrijirii pe termen lung și al altor servicii sociale fiind cu 21 % sub media UE[16]; întrucât valoarea adăugată societală a îngrijirii formale și informale este adesea dificil de măsurat, iar persoanele care oferă o astfel de îngrijire nu sunt recunoscute, apreciate sau sprijinite în mod adecvat, ceea ce exercită o presiune fizică și psihologică suplimentară asupra lor; întrucât îngrijitorii formali și informali sunt esențiali pentru sustenabilitatea sistemelor de sănătate și de îngrijire din Europa;

H. întrucât o mare parte a disparităților economice de gen se explică prin diferențele de gen în furnizarea de servicii de îngrijire și prin subevaluarea sectorului îngrijirii profesionale, în care lucrează semnificativ mai multe femei decât bărbați;

I. întrucât condițiile bune de muncă din sectorul îngrijirii joacă un rol

16 Eurofound, 2021.

esențial în furnizarea de servicii de îngrijire de înaltă calitate;

J. întrucât existența unor structuri de îngrijire a copiilor de înaltă calitate, accesibile și la prețuri rezonabile este esențială pentru a permite persoanelor, în special femeilor cu responsabilități de îngrijire, să participe pe piața muncii;

K. întrucât timpul estimat dedicat îngrijirii informale în Europa este de 39 de miliarde de ore pe an, echivalentul unei valori economice de aproximativ 576 de miliarde de euro, reprezentând aproximativ 3,63 % din produsul intern brut european (PIB)[17]; întrucât îngrijirea informală nu este recunoscută sau apreciată în mod adecvat în diferitele sale forme, de la sprijinul zilnic acordat îngrijirii personale până la ajutorul ocazional pentru sarcinile casnice; întrucât femeile sunt responsabile în mod disproporționat de furnizarea unor astfel de servicii de îngrijire, ceea ce accentuează disparitățile de gen, limitându-le capacitatea de a ocupa un loc de muncă formal, în special pentru îngrijitoarele informale mai tinere; întrucât decalajul în materie de îngrijire a copiilor rămâne una dintre cele mai presante provocări din UE cu care se confruntă noii părinți și care afectează în principal femeile pentru că întârzie întoarcerea lor la locul de muncă;

L. întrucât inovarea digitală și utilizarea instrumentelor digitale de sănătate pot îmbunătăți în mod semnificativ calitatea și accesibilitatea, în special în zonele rurale, îndepărtate și insulare și în regiunile ultraperiferice, și, prin urmare, ar trebui promovate și sprijinite în mod activ; întrucât rolul tot mai important al platformelor digitale în sectorul îngrijirii are implicații de gen, deoarece riscă să exacerbeze inegalitățile existente;

M. întrucât 88,2 % din forța de muncă din domeniul îngrijirii formale este reprezentată de femei[18], ceea ce subliniază că sarcina psihologică și organizațională a îngrijirii și a sarcinilor casnice continuă să fie suportată în principal de femei;

N. întrucât femeile poartă o majoritate covârșitoare a responsabilităților de îngrijire informală, estimată la 80 %;

O. întrucât acest lucru accentuează disparitățile de gen persistente în

---

17 Peña-Longobardo LM, Oliva-Moreno J., *The Economic Value of Non-professional Care: A Europe-Wide Analysis, International Journal of Health Policy Management* (Valoarea economică a îngrijirii neprofesionale: o analiză europeană. Revista internațională de management al politicilor de sănătate). 2022;11(10); Organizația Mondială a Sănătății Europa, „Shining light on women's contributions: celebrating their role in informal care" (Punerea în lumină a contribuțiilor femeilor: sărbătorirea rolului lor în îngrijirea informală), 2024.

18 Comisia Europeană, Strategia europeană privind serviciile de îngrijire, 2022.

întreaga UE și contribuie la adâncirea disparității de gen în ceea ce privește îngrijirea, limitând capacitatea femeilor de a participa la piața muncii și la viața publică și de a obține independența economică; întrucât disparitățile de gen persistente, inclusiv disparitatea de gen de 10 % în ocuparea forței de muncă[19], diferența de remunerare între femei și bărbați de 12 %[20] și decalajul de pensii între femei și bărbați de 25 %[21], printre alți factori, cum ar fi timpul dedicat îngrijirii, plasează femeile în poziții vulnerabile; întrucât, în pofida sensibilizării sporite cu privire la disparitatea de gen în ceea ce privește îngrijirea, o schimbare culturală autentică către partajarea egală a activităților de îngrijire neremunerate rămâne îndepărtată; întrucât stereotipurile de gen persistente, consolidate în mediul online prin rețelele de socializare, plasează responsabilitatea îngrijirii în principal în seama femeilor și fetelor; întrucât schimbările culturale, campaniile de sensibilizare și inițiativele educaționale care promovează responsabilitățile comune de îngrijire pot permite femeilor să participe în mod egal în societate și pot asigura că fetele sunt libere să își urmărească ambițiile fără sarcini de îngrijire disproporționate; întrucât disparitatea privind îngrijirile necesită măsuri de promovare a participării bărbaților în acest sector și o repartizare mai echitabilă a responsabilităților; întrucât, potrivit Indicelui de egalitate de gen 2024 al Institutului European pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați, scorul mediu al UE pentru activitățile de îngrijire este de 78,7 puncte, ceea ce reflectă disparitățile persistente între femei și bărbați în ceea ce privește munca casnică neplătită, îngrijirea copiilor și îngrijirea pe termen lung[22]; întrucât forța de muncă din domeniul îngrijirii din întreaga Europă îmbătrânește și acest sector se confruntă cu provocări în ceea ce privește recrutarea și păstrarea personalului;

P. întrucât, prin urmare, femeile petrec șase ani suplimentari de-a lungul vieții furnizând îngrijire neremunerată în comparație cu bărbații[23];

Q. întrucât femeile joacă un rol esențial în sectorul îngrijirii și chiar și după ce intră pe piața muncii continuă să dețină responsabilitatea principală pentru activitățile casnice și de îngrijire; întrucât sunt necesare anchete privind utilizarea timpului, axate pe măsurarea timpului alocat îngrijirii și activităților casnice; întrucât

---

19 Comisia Europeană, „The gender pay gap situation in the EU” (Situația diferenței de remunerare între femei și bărbați în UE), 2024.

20 Comisia Europeană, „The gender pay gap situation in the EU” (Situația diferenței de remunerare între femei și bărbați în UE), 2023.

21 Institutul European pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați, „Gender Equality Index” (Indicele de egalitate de gen), 2025.

22 Institutul European pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați, 2024.

23 Population Reference Bureau, 2023.

responsabilitățile de îngrijire împiedică aproximativ 7,7 milioane de femei să fie active pe piața muncii, în comparație cu doar 450 000 de bărbați[24]; întrucât femeile nu pot intra deplin pe piața muncii din cauza sarcinilor legate de responsabilitățile de îngrijire informală; întrucât distribuția inegală a muncii de îngrijire neremunerate împiedică accesul femeilor la locuri de muncă cu normă întreagă și contribuie în mod negativ la disparitatea salarială de gen[25], ceea ce duce la mai puține posibilități de carieră sau chiar la acceptarea unor oferte de locuri de muncă sub nivelurile lor de competențe, conducând la o pierdere a veniturilor și la agravarea decalajului de pensii între bărbați și femei; întrucât aceste efecte negative sunt strâns legate de intensitatea îngrijirilor acordate și de durata responsabilităților de îngrijire; întrucât mamele singure sunt afectate în mod deosebit de posibilitățile limitate de angajare din cauza sarcinilor de îngrijire; întrucât părinții singuri reprezintă 12,4 % din gospodăriile cu copii din UE; întrucât femeile sunt, de asemenea, reprezentate disproporționat în rândul familiilor monoparentale, procentul ajungând la 85 %[26]; întrucât doar jumătate din cele 42,8 milioane de persoane cu dizabilități din UE care sunt în vârstă de muncă au un loc de muncă; întrucât femeile cu dizabilități sunt deosebit de afectate, doar 21 % dintre acestea având un loc de muncă cu normă întreagă[27];

R. întrucât dubla sarcină a îngrijirii și a muncii limitează drastic timpul îngrijitorului pentru petrecerea timpului liber și îngrijirea propriei persoane, ceea ce expune îngrijitorii neremunerați la un risc mult mai mare de epuizare (parentală); întrucât accesul la servicii de sănătate reproductivă și de avort poate ajuta părinții în planificarea familială și poate reduce stresul cauzat de sarcini neașteptate;

S. întrucât Directiva privind echilibrul dintre viața profesională și cea privată nu a fost pusă pe deplin în aplicare în mai multe state membre; întrucât dispozițiile sale privind concediul de îngrijitor de cinci zile lucrătoare pe an sunt insuficiente pentru a oferi îngrijire adecvată sau pentru a organiza îngrijirea formală și nu sunt acoperite de aceleași garanții în ceea ce privește remunerarea și sprijinul pentru venit ca și alte tipuri de concediu din motive familiale;

T. întrucât este binevenit anunțul potrivit căruia Comisia va evalua punerea în aplicare a Directivei privind echilibrul dintre viața

---

24 Institutul European pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați, ‘Gender inequalities in care and pay in the EU’.

25 Fundația Europeană pentru Îmbunătățirea Condițiilor de Viață și de Muncă (Eurofound), Sondajul european privind calitatea vieții 2016 – Calitatea vieții, calitatea serviciilor publice și calitatea societății, Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, Luxemburg, 2018.

26 Sursa este Eurostat, 2023: https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Young_people_-_family_and_society.

27 Indicele egalității de gen 2024.

profesională și cea privată până în 2028;

U. întrucât accesul la servicii formale de îngrijire accesibile ca preț și de bună calitate este esențial pentru a se asigura că îngrijirea este o alegere reală, pentru a sprijini îngrijitorii și a reduce intensitatea îngrijirii și sarcina asupra îngrijitorilor, subliniind că astfel de servicii pot contribui la creșterea participării femeilor pe piața muncii, pot conduce la îmbunătățirea egalității de gen și a diversității forței de muncă, pot promova independența economică și pot reduce dependența de protecția socială, având ca rezultat o creștere economică mai durabilă;

V. întrucât, potrivit datelor Eurofound[28], personalul de îngrijire este expus unui risc mai mare de a dezvolta probleme de sănătate mintală din cauza nivelului ridicat de solicitare emoțională al meseriei și a expunerii la comportamente sociale negative la locul de muncă;

W. întrucât aceste date arată, de asemenea, că izolarea socială este una dintre cele mai importante provocări cu care se confruntă îngrijitorii informali, cei cu responsabilități de îngrijire intensive sau multiple confruntându-se cu riscuri mai mari de sărăcie, excluziune socială, singurătate și probleme de sănătate mintală și fizică; întrucât responsabilitățile de îngrijire informală pot împiedica, de asemenea, accesul îngrijitorilor la serviciile de sănătate;

X. întrucât îngrijirea unui membru al familiei cu o boală invalidantă, cum ar fi cancerul sau bolile care afectează memoria, printre altele, creează sarcini fizice și psihologice disproporționate pentru îngrijitorii informali, care se intensifică adesea în etapa finală a vieții[29];

Y. întrucât sectorul îngrijirii este în continuare insuficient recunoscut, subevaluat și subfinanțat de UE și de statele sale membre, ceea ce duce la deficite persistente de personal, în pofida faptului că sectorul are un potențial estimat de a crea 8 milioane de locuri de muncă suplimentare[30]; întrucât investițiile publice în serviciile de îngrijire contribuie în mod pozitiv la egalitatea de gen și la eliminarea decalajelor în materie de ocupare a forței de muncă; întrucât actorii economiei sociale contribuie la îmbunătățirea condițiilor de muncă în sectorul îngrijirii, grație modurilor de guvernanță participativă care îi caracterizează;

Z. întrucât sectorul serviciilor de îngrijire întâmpină dificultăți în

---

28 Eurofound, *Unpaid care in the EU* (Îngrijirea neremunerată în UE), Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, Luxemburg, 2025.

29 Institutul European pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați, „Gender Equality Index 2019: Work-life balance”.

30 Planul de acțiune privind Pilonul european al drepturilor sociale, 2023.

atragerea lucrătorilor tineri[31];

AA. întrucât investițiile insuficiente în serviciile de îngrijire afectează în mod disproporționat femeile și fetele, care își asumă majoritatea responsabilităților de îngrijire neremunerată; întrucât stabilirea unor standarde de calitate pentru serviciile de îngrijire ar îmbunătăți în mod direct independența economică a femeilor și egalitatea de șanse a fetelor în ceea ce privește educația și ocuparea forței de muncă și ar asigura faptul că standardele de îngrijire sunt utilizate ca un instrument al egalității de gen pentru femei și fete;

AB. întrucât femeile din țări din afara UE constituie o proporție semnificativă a acestei forțe de muncă și se confruntă adesea cu condiții de muncă inechitabile;

AC. întrucât mulți îngrijitori și lucrători casnici din Europa sunt femei migrante, care se confruntă cu o situație extrem de precară și cu discriminare intersecțională din cauza naționalității, rasei sau a etniei lor, a genului, a statutului socioeconomic și rezidențial; întrucât acești migranți compensează lipsa de îngrijire publică și la prețuri accesibile în UE și nu sunt tratați în mod egal în ceea ce privește drepturile lor sociale și accesul la condiții de muncă decente;

AD. întrucât punerea în aplicare cu succes a Strategiei europene privind serviciile de îngrijire necesită monitorizare, transparență și sinergii între finanțarea, cercetarea și politicile UE și naționale, în consultare cu organizațiile reprezentative relevante de îngrijitori formali și informali;

AE. întrucât furnizarea de servicii de îngrijire de calitate depinde de existența unei forțe de muncă suficiente și bine pregătite în domeniul îngrijirii, cu condiții de muncă și venituri decente; întrucât investițiile în educație profesională, formare și posibilități de perfecționare de înaltă calitate pentru personalul de îngrijire, împreună cu recunoașterea adecvată a competențelor, sunt esențiale pentru profesionalizarea acestui sector;

AF. întrucât stabilirea unui Pact european privind serviciile de îngrijire, a salariului minim și a accesului la servicii publice gratuite și de înaltă calitate ar contribui la reducerea sărăciei și la eliminarea disparității de gen în ceea ce privește repartizarea responsabilităților de îngrijire, a diferenței de remunerare între femei și bărbați și a diferenței de pensii între femei și bărbați;

AG. întrucât datele defalcate și indicatorii de calitate ar putea îmbunătăți monitorizarea îngrijirii; întrucât „îngrijirea ascunsă” înseamnă că

---

31 Studiul de cercetare Eurofound, *Measures to tackle labour shortages: Lessons for future policy* (Măsuri de combatere a deficitului de forță de muncă: învățăminte pentru politica viitoare), 2023.

mulți îngrijitori informali nu sunt identificați prin sondaje, iar datele privind tinerii îngrijitori (cu vârsta sub 18 ani) sunt deosebit de puține; întrucât se estimează că aproape un sfert din copiii cu vârste cuprinse între 15 și 17 ani din UE oferă servicii neremunerate de îngrijire a copiilor, iar 8-24 % furnizează servicii de îngrijire pe termen lung; întrucât femeile și fetele sunt suprareprezentate în rândul tinerilor îngrijitori[32];

AH. întrucât Strategia privind egalitatea de gen 2026-2030, publicată la 5 martie 2026, menționează că Strategia europeană privind serviciile de îngrijire va fi dezvoltată în cadrul Pactului european privind serviciile de îngrijire, care urmează să fie pus în aplicare în 2027,

Serviciile de îngrijire în cifre

1. subliniază că aproximativ 6,2 milioane de persoane[33] din UE sunt angajate ca îngrijitori formali, în timp ce peste 53 de milioane de persoane[34] oferă îngrijire informală, adesea neremunerată, în mediul lor social, cum ar fi pentru membrii de familie bolnavi sau în vârstă sau pentru membrii de familie cu dizabilități; constată că îngrijirea informală reprezintă între 30 % și 85 % din totalul activităților de îngrijire[35];

2. subliniază că munca formală de îngrijire este adesea nerecunoscută, caracterizată de condiții de muncă precare și de tensiuni fizice și emoționale, cu salarii cu 21 % sub media serviciilor de îngrijire pe termen lung și a altor servicii sociale[36], femeile câștigând, în medie, cu 20 % mai puțin decât bărbații[37]; subliniază că aproximativ 60 % din activitățile de îngrijire informală sunt efectuate de femei[38]; constată că se estimează că 32 de milioane de femei oferă îngrijire informală în fiecare săptămână[39] și desfășoară în medie 17 ore de muncă neremunerată pe săptămână;

3. observă că valoarea economică a muncii casnice și de îngrijire

---

32 Eurofound, *Unpaid care in the EU* (Îngrijirea neremunerată în UE), Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, Luxemburg, 2025.
33 Centrul European pentru Dezvoltarea Formării Profesionale, 2023.
34 Eurofound, „Unpaid care in the EU” (Îngrijirea neremunerată în UE)
35 Comisia Europeană, Raportul privind îngrijirea pe termen lung, 2021.
36 Eurofound, „Wages in long-term care and other social services 21% below average” (Salariile din serviciile de îngrijire pe termen lung și alte servicii sociale cu 21 % sub medie)
37 Organizația Mondială a Sănătății, „Shining light on women’s contributions: celebrating their role in informal care”, (Punerea în lumină a contribuțiilor femeilor: sărbătorirea rolului lor în îngrijirea informală).
38 Eurocarers, 2021.
39 Organizația Mondială a Sănătății, „Shining light on women’s contributions: celebrating their role in informal care”, (Punerea în lumină a contribuțiilor femeilor: sărbătorirea rolului lor în îngrijirea informală).

informale reprezintă între 10 % și 39 % din PIB-ul mondial[40];

4. constată că repartizarea inegală a muncii de îngrijire informală reflectă o repartizare inegală a muncii remunerate; constată că, în UE, 44 % dintre femei au un loc de muncă cu normă întreagă, comparativ cu 58 % dintre bărbați[41];

5. subliniază că această distribuție inegală a responsabilităților de îngrijire între bărbați și femei – disparitatea de gen în repartizarea responsabilităților de îngrijire – are consecințe asupra diferențelor de remunerare și de pensii între femei și bărbați; evidențiază, în acest context, că diferența de venituri între femei și bărbați în UE a fost estimată la 38 % în 2024[42]; observă că diferența de pensii între femei și bărbați în rândul persoanelor în vârstă de 65 de ani sau peste în UE a fost de 25 % în 2025[43];

6. evidențiază că femeile reprezintă 76 % din cei 49 de milioane de îngrijitori formali din UE, constituind 93 % din personalul de îngrijire a copiilor și asistenții didactici[44], 86 % din lucrătorii din domeniul îngrijirii personale din cadrul serviciilor de sănătate și în gospodării și 95 % din lucrătorii casnici[45];

7. ia act de importanța recunoașterii și dezvoltării sectorului serviciilor personale și casnice (SPC) ca sector-cheie, deoarece cuprinde toate activitățile de îngrijire care au loc în gospodării, inclusiv îngrijirea directă (îngrijirea copiilor, îngrijirea pe termen lung, îngrijirea în regim intern a vârstnicilor și a persoanelor cu dizabilități) și îngrijirea indirectă (gătit, călcat, curățenie, grădinărit, meditații școlare); subliniază necesitatea de a recunoaște, de a sprijini și de a investi în lucrătorii din sectorul SPC; observă că aceste servicii „sprijină bunăstarea la domiciliu a persoanelor și a familiilor, inclusiv îngrijirea copiilor, îngrijirea pe termen lung a vârstnicilor și a persoanelor cu dizabilități, curățenia, reparațiile la domiciliu,

---

40 ONU Femei, „Redistribute unpaid work” (Redistribuirea muncii neremunerate), 2021.

41 Institutul European pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați. În UE, rata de ocupare a forței de muncă în echivalent normă întreagă (ENI) este de 44 % pentru femei și de 59 % pentru bărbați. ***Rata de ocupare a forței de muncă ENI măsoară comparativ orele de lucru, chiar dacă persoanele pot lucra un număr diferit de ore pe săptămână.

42 Parlamentul European, „Addressing the gender care gap: Potential European added value”.

43 Institutul European pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați, „Gender Equality Index” (Indicele egalității de gen).

44 Eurostat, „Childcare workers and teachers’ aides in the EU in 2020” (Lucrătorii din domeniul îngrijirii copiilor și asistenții didactici din UE în 2020).

45 Studiu realizat de Centrul European de Politici intitulat „Gender equality: Who cares? Do you? 2022.

tutoratul, grădinăritul și sprijinul TIC”[46]; subliniază că în UE există aproximativ 6,8 milioane[47] de lucrători nedeclarați, fie care oferă îngrijire (2,1 milioane), fie angajați direct în gospodării (4,7 milioane), dintre care 90 % sunt femei, majoritatea fiind de vârstă mijlocie și resortisanți ai țărilor terțe, care sunt adesea subocupați[48]; reamintește că numărul estimat al lucrătorilor nedeclarați din sectorul SPC este de 9,2 milioane de persoane[49];

8. ia act de constatările Eurofound care arată că, în ceea ce privește îngrijirea pe termen lung, atât în cazul femeilor, cât și al bărbaților, se observă o tendință evidentă către o intensitate mai mare a îngrijirii în timp, un număr tot mai mare de îngrijitori neremunerați raportând peste 20 de ore de îngrijire pe săptămână în 2024, comparativ cu 2014; remarcă că această tendință este deosebit de evidentă în categoria cu cea mai mare intensitate a îngrijirii (peste 51 de ore pe săptămână), care înregistrează o creștere semnificativă pentru ambele sexe; subliniază că femeile raportează în mod constant niveluri mai ridicate de intensitate a îngrijirii în comparație cu bărbații în toate perioadele, ceea ce reflectă implicarea lor disproporționată în activitatea de îngrijire neremunerată;

9. constată că sistemele de îngrijire inadecvate se numără printre principalele obstacole în calea eliminării disparităților de gen de pe piețele forței de muncă din întreaga lume[50]; subliniază necesitatea de a aborda condițiile de muncă pentru a face munca cu normă întreagă compatibilă cu responsabilitățile de îngrijire, prin modele flexibile de program de lucru sau alte tipuri de organizare a muncii, precum și disponibilitatea și accesibilitatea serviciilor de îngrijire de calitate, și de a favoriza un climat de lucru care promovează concediul de paternitate, favorizând o distribuție egală a sarcinilor de îngrijire între cupluri; subliniază rolul angajatorilor, printre altele, în această privință;

---

46 Autoritatea Europeană a Muncii, 2021.

47 Eurofound, „Undeclared care work in the EU:Policy approaches to a complex socio-economic challenge” (Munca nedeclarată de îngrijire în UE: abordări politice ale unei provocări socioeconomice complexe), estimări recente sugerează că 6,8 milioane de lucrători nedeclarați furnizează servicii de îngrijire sau servicii casnice în întreaga UE, 2,1 milioane în special în sectorul îngrijirii.

48 Eurofound, „Undeclared care work in the EU:Policy approaches to a complex socioeconomic challenge”.

49 Eurofound, „Undeclared care work in the EU:Policy approaches to a complex socioeconomic challenge”. Pagina 7: Estimări recente sugerează că 6,8 milioane de lucrători nedeclarați furnizează servicii de îngrijire sau servicii casnice în întreaga UE, 2,1 milioane în special în sectorul îngrijirii și 4,7 milioane fiind angajați direct în gospodării. Aplicând definiția mai largă, numărul estimat de lucrători nedeclarați din sectorul SPC ajunge la 9,2 milioane de persoane.

50 Forumul Economic Mondial, Raport privind disparitățile de gen la nivel mondial, 2023.

10. subliniază necesitatea de a elimina disparitatea de gen în ocuparea forței de muncă prin abordarea discriminării la locul de muncă și construirea unor locuri de muncă favorabile familiei, de a pune în aplicare strategii care să consolideze formulele flexibile de lucru și alte măsuri și de a reduce barierele din calea taților pentru luarea concediului pentru creșterea copilului, a concediului de paternitate sau a concediului de îngrijitor, încurajând în același timp în mod activ o cultură a reprezentării egale a femeilor; subliniază că acest demers trebuie să fie însoțit de destigmatizarea socială și culturală a îngrijirii formale, în special a îngrijirii copiilor;

11. subliniază că, pentru a elimina disparitatea de gen în ceea ce privește repartizarea responsabilităților de îngrijire, barierele culturale și rolurile tradiționale ale femeilor și bărbaților trebuie abordate simultan în diferite domenii ale vieții;

12. constată că se preconizează că până în 2050 cheltuielile publice pentru îngrijirea pe termen lung vor crește la 1,7 % din PIB, de la 0,8 % din PIB în 2022[51]; subliniază că trebuie asigurată o finanțare adecvată și sustenabilă[52];

13. subliniază că, până în 2070, aproape 30 % din populația UE va avea 65 de ani sau mai mult[53], ceea ce, împreună cu alți factori, cum ar fi speranța de viață mai mare și nevoile tot mai mari de îngrijire ale persoanelor cu dizabilități, poate duce la o cerere mai mare de servicii de îngrijire care exercită o presiune semnificativă asupra sistemelor de sănătate și de protecție socială, în timp ce se preconizează că numărul persoanelor care necesită îngrijire pe termen lung va crește de la 30,8 milioane în 2019 la 38,1 milioane în 2050[54]; subliniază că actualele nevoi reprezintă deja o provocare, având în vedere că una din cinci persoane care au nevoie de îngrijire pe termen lung nu poate avea acces la astfel de servicii din cauza

---

51 Documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 7 septembrie 2022, care însoțește propunerea de recomandare a Consiliului privind accesul la servicii de îngrijire pe termen lung de înaltă calitate și accesibile din punct de vedere financiar (SWD(2022)0441).

52 Documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 7 septembrie 2022 care însoțește propunerea de recomandare a Consiliului privind accesul la servicii de îngrijire pe termen lung de înaltă calitate și accesibile din punct de vedere financiar (SWD(2022)0441).

53 Comisia Europeană, Raportul din 2021 privind îmbătrânirea populației.

54 Comisia Europeană, Raportul din 2021 privind îmbătrânirea populației.

constrângerilor legate de costuri[55];

Către o societate a serviciilor de îngrijire

14. consideră că o societate a serviciilor de îngrijire recunoaște rolul vital al îngrijirii, care cuprinde atât îngrijirea formală, cât și cea informală, pe parcursul fiecărei etape a vieții, și o integrează în politicile sale, abordând toate tipurile de îngrijire furnizate în principal de femei, inclusiv educația și îngrijirea timpurie și îngrijirea pe termen lung;

15. subliniază că accesul la îngrijire medicală este un drept fundamental; evidențiază că investițiile în servicii de îngrijire medicală de înaltă calitate sunt esențiale pentru a asigura accesul egal; reliefează că persistența barierelor în calea accesului la îngrijire este legată în mod intrinsec de investițiile insuficiente în îngrijirea pe termen lung; constată că femeile și fetele din zonele rurale, îndepărtate și ultraperiferice, inclusiv din zone insulare, se confruntă cu riscuri mai mari de sărăcie în materie de îngrijire și lipsă a accesului la servicii; solicită măsuri adaptate, cum ar fi servicii mobile de îngrijire a copiilor și a persoanelor vârstnice, soluții digitale și stimulente pentru ca profesioniștii din domeniul îngrijirii să rămână sau să se întoarcă în aceste zone;

16. consideră că responsabilitățile de îngrijire nu ar trebui să le revină în mod disproporționat femeilor și că statele membre ar trebui să promoveze participarea egală a bărbaților și femeilor la îngrijirea copiilor, a vârstnicilor, la îngrijirea pe termen lung și la îngrijirea membrilor familiei cu dizabilități, precum și la toate celelalte responsabilități de îngrijire informală;

17. sprijină egalitatea de gen în ceea ce privește responsabilitățile de îngrijire prin promovarea unei repartizări egale a sarcinilor de îngrijire, asigurând accesul la servicii de îngrijire de înaltă calitate, abordabile și accesibile, oferind concediu pentru creșterea copilului, remunerație egală și formule flexibile de lucru și garantând condiții de muncă echitabile, cu sprijin la locul de muncă, sisteme de recrutare și măsuri de sprijinire a muncii de îngrijire la domiciliu;

18. solicită campanii de sensibilizare care să vizeze bărbații, încurajându-i să își asume o parte egală a responsabilităților de îngrijire, permițând astfel o participare mai puternică a femeilor la forța de muncă, ținând seama de impactul platformelor de comunicare socială, consolidând lupta împotriva stereotipurilor de

---

55 Parlamentul European, „Addressing the gender care gap: Potential European added value” (Abordarea disparității de gen în ceea ce privește repartizarea responsabilităților de îngrijire: Potențiala valoare adăugată europeană), p. 6, 2025, „se estimează că una din cinci persoane (19 %) care au nevoie de servicii de îngrijire pe termen lung nu a putut avea acces la acestea. Principalul motiv atât pentru bărbați, cât și pentru femei a fost accesibilitatea financiară.”

gen, împreună cu inițiative educaționale și alte măsuri, cum ar fi promovarea culturilor la locul de muncă care apreciază și sprijină această paritate în materie de îngrijire; solicită lansarea unor campanii de sensibilizare la nivelul UE care să revalorizeze munca de îngrijire și să combată stereotipurile de gen tradiționale;

19. evidențiază, prin urmare, necesitatea unor servicii de îngrijire a copiilor care să răspundă nevoilor de îngrijire ale părinților în timpul concediilor și al programului de lucru; subliniază că este important să se dezvolte servicii de educație și îngrijire timpurie a copiilor abordabile, accesibile și de calitate pentru a facilita reîntoarcerea părinților, și în special a femeilor, la locul de muncă; subliniază că decalajul în materie de îngrijire a copiilor – atunci când familiile și-au utilizat concediul de îngrijire a copiilor, dar nu au încă acces deplin la serviciile de îngrijire a copiilor[56] – rămâne una dintre cele mai presante provocări pentru părinții din întreaga Europă; constată că familiile sunt lăsate să facă față complexității serviciilor de îngrijire a copiilor fără un sprijin adecvat, confruntându-se adesea cu decizii dificile în ceea ce privește munca, finanțele și responsabilitățile de îngrijire;

20. recunoaște importanța și valoarea socială a contribuțiilor la îngrijirea intergenerațională, cum ar fi cele furnizate de bunicii care își îngrijesc în mod regulat nepoții, permițând părinților, în special mamelor, să ocupe un loc de muncă cu normă întreagă;

21. subliniază importanța punerii în aplicare corespunzătoare a unor măsuri și politici eficace, inclusiv a Directivei privind echilibrul dintre viața profesională și cea privată, pentru a asigura un echilibru real între viața profesională și cea privată; invită Comisia să monitorizeze cu atenție punerea în aplicare a acestei directive și subliniază necesitatea de a elimina diferențele de remunerare și de pensii între femei și bărbați prin aplicarea cadrelor juridice existente și prin asigurarea eficacității acestora;

22. invită statele membre să acorde mai mult de numărul minim de cinci zile pe an pentru concediul de îngrijitor, prevăzut în Directiva privind echilibrul dintre viața profesională și cea privată, și să se asigure că acest concediu este plătit în mod adecvat pentru a-l face accesibil în mod realist tuturor îngrijitorilor;

23. subliniază că măsurile specifice de facilitare a unor formule de lucru flexibile și favorabile familiei, inclusiv munca la distanță, programul de lucru flexibil, concediul de îngrijitor și opțiunile cu fracțiune de normă, sunt esențiale pentru a permite femeilor și bărbaților să concilieze mai bine viața profesională cu cea privată, precum și stimulentele și măsurile specifice din cadrul politicilor privind concediul pentru creșterea copilului; reliefează importanța unei

---

56 Observatorul European pentru politica familială, „Childcare Gap In The European Union: A 2025 Overview”.

distribuții echitabile a concediului pentru creșterea copilului între părinți și impactul acestuia asupra promovării unei societăți bazate pe egalitatea de gen;

24. evidențiază că personalul de îngrijire oferă un sprijin vital; subliniază că orice sprijin destinat îngrijitorilor trebuie să le recunoască drepturile în calitate de îngrijitori și să asigure sprijin psihologic, servicii de tip respiro, servicii de asistență medicală și formule flexibile de lucru (concediu, program de lucru, muncă la distanță), fără a pierde remunerația sau drepturile la un echilibru între responsabilitățile de îngrijire și ocuparea forței de muncă; invită Comisia și statele membre să promoveze abordări bazate pe cunoașterea traumelor și favorabile sănătății mintale în furnizarea de îngrijiri, recunoscând riscurile psihosociale atât pentru lucrători, cât și pentru beneficiari; evidențiază că aceste măsuri trebuie să fie însoțite de salarii echitabile și de protecție socială pentru lucrătorii din domeniul îngrijirii, pentru a garanta locuri de muncă de calitate și un sprijin adaptat pentru îngrijitorii ale căror cariere au fost perturbate de sarcinile de asistență medicală, astfel încât să li se faciliteze reintegrarea, independența financiară și bunăstarea;

25. consideră că este important ca toate aceste măsuri să vizeze acordarea de sprijin familiilor și îngrijitorilor, promovarea ocupării forței de muncă în rândul femeilor și eliminarea disparității de gen în repartizarea responsabilităților de îngrijire, alături de măsurile prevăzute în cadrul Strategiei europene privind serviciile de îngrijire; subliniază că ar trebui să se acorde o recunoaștere specială părinților copiilor cu dizabilități, care se confruntă cu obstacole complexe în calea participării pe piața muncii și a independenței financiare ca urmare a responsabilităților lor de îngrijire pe termen lung; subliniază că același lucru este valabil și pentru îngrijitorii rudelor cu dizabilități și boli cronice; evidențiază că îngrijirea unei rude cu o boală de lungă durată poate fi o experiență îndelungată, intensă și dificilă din punct de vedere emoțional, punând o presiune semnificativă asupra îngrijitorilor informali; reliefează că, în astfel de cazuri, este nevoie de sprijin din partea profesioniștilor din domeniul sănătății; subliniază că este important să se elaboreze politici care să consolideze sectorul îngrijirii, să asigure accesul la servicii de îngrijire comunitare de înaltă calitate și să promoveze egalitatea de remunerare pentru (re)integrarea îngrijitorilor informali – în special a femeilor – pe piața muncii;

26. consideră că ar trebui să se acorde o atenție deosebită sectorului îngrijirii în contextul cadrului financiar multianual 2028-2034; subliniază că este necesar să se asigure o finanțare suficientă în acest domeniu pentru a sprijini punerea în aplicare a Strategiei europene privind serviciile de îngrijire și a Pilonului european al drepturilor sociale;

27. evidențiază că o societate a serviciilor de îngrijire integrează diferite modele de îngrijire, cum ar fi furnizori publici sau privați, îngrijitori

independenți sau îngrijitori angajați direct de gospodării și promovează dezinstituționalizarea îngrijirii prin servicii la domiciliu și în comunitate; pune accentul pe abordarea comunitară și intergenerațională a îngrijirii, care promovează solidaritatea, reduce izolarea socială și favorizează reziliența în familii și cartiere; subliniază, de asemenea, că este important să se mențină dreptul de a alege modelul de îngrijire, pentru a proteja demnitatea atât a îngrijitorilor, cât și a persoanelor care au nevoie de îngrijire, precum și autonomia, independența, starea de bine și incluziunea acestora în comunitate, ținând seama de nevoile și aspirațiile beneficiarilor de îngrijire și asigurând protecția împotriva violenței de gen în centrele de îngrijire și incluzând un sprijin adecvat și personalizat îngrijitorilor informali; recunoaște că sectorul formal al îngrijirii pe termen lung se bazează în continuare în principal pe îngrijirea în instituții, în timp ce îngrijirea la domiciliu și în comunitate sprijină mai bine dreptul persoanelor care au nevoie de îngrijire de a trăi independent; constată necesitatea urgentă de a acorda prioritate unei abordări centrate pe individ și bazate pe drepturi, care să permită oamenilor să beneficieze de îngrijire la domiciliu și să participe pe deplin la viața socială;

28. accentuează că programele specifice de calificare, perfecționare și reconversie profesională și sprijinul pentru (re)integrarea pe piața muncii fără niciun fel de discriminare împotriva femeilor care și-au întrerupt parcursul profesional din cauza responsabilităților de îngrijire și casnice sunt esențiale pentru a sprijini dezvoltarea lor profesională continuă și egalitatea de șanse pe piața muncii; subliniază, de asemenea, că aceste femei dețin competențe transferabile valoroase pentru găsirea unui nou loc de muncă sau pentru antreprenoriat în acest sector; solicită programe specifice și acordarea de sprijin pentru recunoașterea acestor competențe prin formare, sisteme de certificare sau sprijin pentru crearea de întreprinderi, facilitând astfel reintegrarea lor pe piața muncii ca persoane cu experiențe de viață valoroase, în calitate de antreprenoare și creatoare de locuri de muncă; subliniază că este necesar ca această formare să fie accesibilă, finanțată în mod adecvat și corelată cu oportunități de angajare de calitate;

Îngrijirea în centrul economiei

29. consideră că economia serviciilor de îngrijire include activitățile de îngrijire prestate de sectoarele public și privat, inclusiv de întreprinderi mici și mijlocii, societatea civilă și orice tip de organizație, economia socială și solidară și gospodării, fiind compusă din furnizorii de servicii de îngrijire și din beneficiarii acestora, precum și din angajatorii și instituțiile care oferă servicii de îngrijire[57]; subliniază că economia îngrijirii trebuie recunoscută ca un bun public și un pilon al convergenței sociale ascendente,

---

57 Organizația Internațională a Muncii, https://www.ilo.org/topics-and-sectors/care-economy.

susținută prin investiții publice stabile și crearea de locuri de muncă de calitate;

30. subliniază necesitatea de a consolida serviciile de îngrijire pe termen lung, în special îngrijirea la domiciliu și în comunitate, precum și dezvoltarea tehnologiei digitale automatizate de monitorizare a sănătății;

31. recunoaște că antreprenoarele din sectorul îngrijirii se confruntă cu obstacole sistemice în accesarea creditelor și a investițiilor; invită Comisia și statele membre să elaboreze programe de sprijin dedicate antreprenoriatului feminin în sectorul îngrijirii, inclusiv fonduri de garantare specifice, programe de mentorat axate pe femei și criterii preferențiale în UE; solicită propuneri pentru întreprinderile conduse de femei care inovează în economia serviciilor de îngrijire;

32. accentuează că o economie a serviciilor de îngrijire recunoaște că munca de îngrijire este vitală pentru reziliența Europei, contribuind cu 11 % la PIB-ul UE și angajând peste 6 milioane de persoane, majoritatea fiind femei[58], cu potențialul de a crea 8 milioane de noi locuri de muncă[59], și recunoaște contribuția economică inestimabilă adusă de îngrijitorii informali; constată că costul economic al disparității de gen în domeniul îngrijirii ar putea ajunge la o sumă estimată între 147 și 220 de miliarde de euro pe an, în timp ce, în același timp, studiile arată că investițiile în sectorul formal al îngrijirii ar putea genera beneficii economice – cel puțin 4 euro pentru fiecare euro investit în îngrijirea copiilor sau în îngrijirea pe termen lung[60];

33. subliniază potențialul de ocupare a forței de muncă și de creștere economică reprezentat de sectorul serviciilor de îngrijire profesionale și faptul că investițiile în serviciile de îngrijire permit îngrijitorilor informali să se integreze mai bine pe piața muncii;

34. încurajează statele membre să elaboreze strategii locale și regionale și măsuri specifice în domeniul îngrijirii pentru locuri de muncă de calitate și sustenabile în zonele rurale și îndepărtate și în regiunile ultraperiferice, consolidând astfel coeziunea teritorială și reducând inegalitățile de pe piața muncii; consideră că, în special pentru aceste zone, instrumentele de finanțare europene ar putea fi mobilizate pentru a sprijini crearea de noi locuri de muncă de

---

58 Centrul European pentru Dezvoltarea Formării Profesionale, „Care workers: skills opportunities and challenges (2023 update)” (Lucrătorii din domeniul îngrijirii: oportunități și dificultăți în ceea ce privește competențele - actualizare 2023), https://www.cedefop.europa.eu/en/data-insights/care-workers-skills-opportunities-and-challenges-2023-update.

59 Planul de acțiune privind Pilonul european al drepturilor sociale, 2021.

60 Organizația Internațională a Muncii, https://www.ilo.org/topics-and-sectors/care-economy.

calitate în sectorul îngrijirii, abordând astfel fenomenul depopulării în anumite zone și deficitul de forță de muncă; invită Comisia și statele membre să își consolideze sprijinul acordat întreprinderilor și organizațiilor din economia socială fără scop lucrativ; încurajează statele membre să faciliteze accesul la finanțare și să crească vizibilitatea actorilor din economia socială, astfel cum se subliniază în Planul de acțiune 2021 pentru economia socială;

35. subliniază importanța întreprinderilor și cooperativelor din economia socială în furnizarea de servicii de îngrijire în zone și pentru populații care sunt insuficient deservite de furnizorii tradiționali publici sau privați, în special atunci când motivațiile legate de profit sunt reduse;

36. constată că integrarea în buget trebuie să asigure investiții adecvate în domeniul serviciilor de îngrijire și pentru a monitoriza efectele măsurilor legate de gen sau lipsa măsurilor;

37. subliniază necesitatea de a asigura participarea lucrătorilor din sistemul serviciilor de îngrijire și a reprezentanților acestora în toate etapele elaborării politicilor, inclusiv în conceperea, punerea în aplicare și evaluarea politicilor care îi afectează;

38. consideră că sunt necesare investiții viitoare pentru a asigura atât personalului de îngrijire din sectorul formal, cât și furnizorilor de îngrijire din sectorul informal, după caz, formare profesională, inclusiv perfecționare profesională specifică, în special în ceea ce privește competențele digitale, interpersonale și legate de sănătate, inclusiv cu privire la riscurile de abuz fizic sau psihologic în contextul îngrijirii și al serviciilor de sănătate, precum și pentru a asigura o îngrijire de calitate, centrată pe persoană; insistă asupra rolului central al perfecționării și recalificării în gestionarea carierei pe tot parcursul vieții, întrucât profesiile din domeniul îngrijirii se schimbă odată cu evoluția practicilor, a tehnologiilor sau chiar a organizării îngrijirii; consideră că acumularea de experiență ar trebui să fie mai bine valorificată printr-o mai bună recunoaștere a expertizei și calificărilor dobândite și prin mai multe oportunități de formare continuă; consideră, de asemenea, că ar trebui promovată certificarea pentru a răspunde nevoilor în continuă evoluție, în special în ceea ce privește recunoașterea diplomelor de educație și formare profesională, asigurând locuri de muncă cu perspective pe termen lung care să stimuleze incluziunea și creșterea; solicită stabilirea unor standarde minime la nivelul UE pentru programele de formare în domeniul îngrijirii, care să asigure recunoașterea calificărilor, portabilitatea drepturilor și parcursuri profesionale pentru lucrători;

39. constată că Europa se confruntă cu deficite de competențe în

întreaga economie, accentuate de scăderea populației active[61]; constată, de asemenea, că unele deficite pot fi cauzate de utilizarea insuficientă a talentelor existente, după cum o demonstrează disparitățile de gen profunde în anumite ocupații, sau de provocările specifice legate de condițiile de muncă, cum ar fi salariile mici sau lipsa de atractivitate;

40. subliniază necesitatea de a sprijini dezvoltarea serviciilor online și a programelor de formare pentru a îmbunătăți competențele digitale ale îngrijitorilor și ale persoanelor îngrijite, prin îmbunătățirea accesului la internet și a conexiunilor cu scopul de a crește calitatea îngrijirii și a profita de tehnologie în prestarea de îngrijiri de calitate;

41. subliniază că munca de îngrijire neplătită, are un impact social și economic; subliniază că munca de îngrijire neremunerată joacă un rol esențial în societățile și economiile europene, afectând participarea forței de muncă, în special în rândul femeilor, contribuind la disparitățile de gen persistente legate de ocuparea forței de muncă și remunerare și exercitând o presiune semnificativă asupra sistemelor de protecție socială, de sănătate și de îngrijire pe termen lung din toate statele membre; invită, prin urmare, statele membre să acorde o atenție deosebită îngrijitorilor în cadrul programelor de depistare timpurie și de prevenire; subliniază provocările, inclusiv cele de natură socio-economică, cu care se confruntă îngrijitorii informali, în majoritate femei, care prestează muncă de îngrijire neremunerată și se confruntă cu o suprasolicitare rezultată din combinația de muncă și îngrijiri, beneficiind de o protecție socială limitată, de o infrastructură formală de îngrijire insuficientă și de un sprijin inadecvat pentru sănătatea mintală, și a căror contribuție necesită recunoaștere și sprijin specific; constată că îngrijitorii informali se pot confrunta cu singurătate, sărăcie, dificultăți în ceea ce privește accesul la locuri de muncă sau cu probleme de sănătate fizică și mintală; subliniază, în special, că problemele de sănătate mintală asociate cu furnizarea de îngrijiri pe termen lung includ anxietatea și depresia, care sunt cu 20 % mai frecvente în rândul îngrijitorilor informali decât în rândul celor care nu îngrijesc pe nimeni, și că 66 % dintre lucrătorii din domeniul îngrijirii formale se confruntă cu riscuri pentru sănătatea mintală; constată că este vorba de o disparitate semnificativă în comparație cu forța de muncă în general, unde 43 % raportează probleme similare; constată că responsabilitățile legate de îngrijirea informală pot limita capacitatea îngrijitorului de a se prezenta la propriile consultații medicale preventive și pot duce la o pierdere de venit, contribuind la sărăcia femeilor; subliniază că aceste efecte negative sunt strâns legate de intensitatea îngrijirilor acordate;

42. denunță faptul că mulți lucrători în sistemul serviciilor de îngrijire și lucrători casnici se confruntă cu o situație extrem de precară și sunt

---

61 Mario Draghi, *The future of European competitiveness* (Viitorul competitivității europene), 2024.

victime ale discriminării intersecționale pe motive de rasă sau etnie, gen, statut socioeconomic și naționalitate, precum și faptul că mulți dintre acești lucrători sunt femei care nu au un contract de muncă oficial, fiind astfel mai vulnerabile la exploatare și adesea nu își pot exersa drepturile, în special cele la muncă decentă și protecție socială;

43. solicită acordarea unui sprijin financiar specific și inițiative care să ofere servicii de asistență psihologică și de sănătate mintală îngrijitorilor informali, inclusiv servicii de îngrijire de tip respiro pentru a le oferi ajutor ocazional, precum și măsuri de prevenire a sărăciei și a excluziunii sociale, prin schimbul de bune practici în acest sens între statele membre;

44. subliniază că sprijinul adecvat și specific acordat îngrijitorilor informali ar trebui să includă recunoașterea rolului și a drepturilor îngrijitorilor, servicii de sprijin precum îngrijirea de tip respiro, consiliere și sprijin reciproc, ajutor financiar și compensații pentru a reduce riscul de sărăcie, condiții de muncă flexibile (concedii, program de lucru, telemuncă) pentru a echilibra activitățile de îngrijire și ocuparea unui loc de muncă, formare și informare pentru a le oferi îngrijitorilor competențe și o participare semnificativă la elaborarea politicilor;

45. evidențiază că sunt necesare eforturi semnificative pentru a consolida statutul profesional al îngrijitorilor și pentru a remedia deficitul de forță de muncă din sectorul îngrijirii, inclusiv prin soluții personalizate menite să încurajeze munca declarată, salariile echitabile, parcursurile de dezvoltare profesională și condiții de muncă mai bune și decente; subliniază că investițiile în serviciile de îngrijire formale pot reduce semnificativ presiunea asupra îngrijitorilor informali și pot preveni unele efecte negative asupra echilibrului dintre viața profesională și cea personală și asupra perspectivelor de carieră, contribuind astfel la egalitatea de gen;

46. subliniază importanța asigurării accesului la un sprijin psihosocial și educațional adecvat și specific pentru tinerii îngrijitori[62] care oferă îngrijire în mod informal, aceștia reprezentând între 4 % și 10 % din totalul copiilor din UE, iar responsabilitățile lor de îngrijire le afectează educația, sănătatea mintală, dezvoltarea socială[63] și

---

62 Parlamentul European, Direcția Generală Politici Interne, informare tematică aprofundată: „The situation of young carers in Europe” (Situația tinerilor îngrijitori în Europa), 2024: ‘Young carers are children under the age of 18 who regularly provide caregiving to a disabled, or otherwise non autonomous parent, sibling or other member of the household.’ (Tinerii îngrijitori sunt copii cu vârsta sub 18 ani care oferă în mod regulat îngrijire unui părinte, frate sau soră cu dizabilități sau unui alt membru neautonom al gospodăriei).

63 Parlamentul European, Direcția Generală Politici Interne, informare tematică aprofundată: „The situation of young carers in Europe” (Situația tinerilor îngrijitori în Europa), 2024.

cariera viitoare; solicită crearea unor programe UE dedicate sprijinirii tinerilor îngrijitori pentru a evita abandonul școlar sau profesional;

47. recunoaște că, deși o parte semnificativă a activităților de îngrijire este realizată de cetățeni ai UE, o parte din acestea sunt efectuate de femei care provin din țări din afara UE; subliniază că, deși eforturile ar trebui să se concentreze pe atragerea și păstrarea îngrijitorilor la domiciliu, recrutarea lucrătorilor din afara UE trebuie să se bazeze pe nevoile pieței forței de muncă, printr-o migrație legală bine gestionată, și ar trebui să includă o formare profesională completă; subliniază că recrutarea lucrătorilor din afara UE trebuie să aibă loc exclusiv prin canale de migrație legală transparente și bazate pe drepturi; solicită investiții substanțiale în dezvoltarea competențelor și în formarea profesională pentru a sprijini capacitarea și integrarea lucrătorilor legali din afara UE; condamnă cu fermitate toate formele de muncă nedeclarată, exploatare și locuri de muncă precare și subliniază contribuția indispensabilă a îngrijitorilor din UE și a celor din țări terțe la coeziunea socială și la bunăstare în UE;

48. recunoaște că accesul la servicii medicale de calitate, inclusiv la sănătatea sexuală și reproductivă și drepturile aferente, este esențial pentru a asigura tuturor o bună calitate a vieții;

Calea de urmat

49. invită Comisia ca, împreună cu agențiile competente, să furnizeze date exacte, accesibile și comparabile care să măsoare disparitatea de gen în repartizarea responsabilităților de îngrijire inclusiv prin sondaje privind utilizarea timpului, pentru a permite statelor membre să facă schimb de bune practici și să corecteze în mod eficient această disparitate;

50. solicită colectarea sistematică de date defalcate în funcție de gen, exacte, de înaltă calitate și comparative privind responsabilitățile de îngrijire în îngrijirea pe termen lung și a copiilor, veniturile, inclusiv salariile și remunerațiile[64], pensiile, timpul de lucru, protecția socială, statutul contractual al îngrijitorilor din UE și situația resortisanților țărilor terțe și a copiilor care prestează îngrijire și, acolo unde este posibil, date privind SPC și îngrijirea informală, pentru a monitoriza volumul de îngrijire oferit de membrii familiei rudelor lor și dacă și în ce mod aceste responsabilități de îngrijire le afectează viața profesională;

51. invită Comisia și statele membre să colecteze date privind situația tinerilor îngrijitori pentru a elabora orientări și bune practici la nivelul UE pentru a ajuta statele membre să identifice și să sprijine

64 https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Glossary%3AWages_and_salaries_-_EBS.

tinerii îngrijitori în școli și în comunități și prin sisteme de sănătate consolidate; invită Comisia să instituie un dialog structurat privind îngrijirea și să creeze o platformă anuală pentru îngrijire, care să reunească toate părțile interesate relevante, cum ar fi mediul academic, reprezentanții statelor membre, asociațiile persoanelor care primesc îngrijire, îngrijitorii informali, furnizorii de servicii sociale, furnizorii de servicii de îngrijire cu scop lucrativ, publici și non-profit, precum și sindicatele, pentru a evalua progresele înregistrate, a face schimb de practici inovatoare în vederea îmbunătățirii gradului de realizare a obiectivelor Strategiei europene privind serviciile de îngrijire și a trasa pașii următorii pentru punerea sa în aplicare;

52. îndeamnă să se aplice integrarea dimensiunii de gen în buget pentru a se asigura că cheltuielile pentru serviciile de îngrijire reduc în mod direct inegalitățile cu care se confruntă femeile și fetele;

53. subliniază că rolul îngrijitorilor ar trebui să fie, în primul rând, acela de a îngriji și, prin urmare, consideră necesar să se reducă birocrația inutilă și să se evite pe cât posibil să se atribuie acestora sarcini administrative care pot fi gestionate de asistenți administrativi sau cu instrumente digitale adecvate;

54. subliniază că, în procesul de elaborare a acordului anunțat privind serviciile de îngrijire, este necesară consultarea tuturor părților interesate relevante de la nivel european, național și local, inclusiv a reprezentanților îngrijitorilor informali și a organizațiilor pacienților, pentru a evita politici compartimentate și pentru a ține seama de diversitatea situațiilor și a nevoilor;

55. invită statele membre să investească într-o economie a serviciilor de îngrijire și să pună în aplicare recomandările Consiliului[65] privind revizuirea obiectivelor de la Barcelona privind educația și îngrijirea timpurie și privind accesul la servicii de îngrijire pe termen lung de înaltă calitate și la prețuri accesibile în cadrul Strategiei UE privind serviciile de îngrijire și să includă în rapoartele lor de punere în aplicare identificarea bunelor practici, a lacunelor și a cartografierii progreselor, împreună cu strategii de încurajare a unei participări mai mari a bărbaților în sectorul îngrijirii, și să abordeze munca de îngrijire nedeclarată, identificând principalii factori determinanți și propunând soluții adaptate; invită Comisia să se asigure că Garanția europeană pentru copii are obiective și priorități clare, cu alocarea unui buget semnificativ, și încurajează Comisia și statele membre să asigure servicii de îngrijire la prețuri abordabile, de înaltă calitate și accesibile pentru îngrijirea copiilor preșcolari și a persoanelor în vârstă;

56. subliniază că Strategia privind serviciile de îngrijire ar trebui să fie

---

65 https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=oj:JOC_2022_484_R_0001; https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:32022H1215(01).

aliniată la Strategia UE privind drepturile persoanelor cu dizabilități, deoarece abordează provocări comune;

57. subliniază că în îngrijirea persoanelor cu dizabilități trebuie să se acorde prioritate autonomiei, pentru ca aceste persoane ar trebui să poată decide unde și cu cine trăiesc, precum și demnității și incluziunii printr-o abordare bazată pe drepturile omului și centrată pe persoană, reflectând evoluția continuă în furnizarea de servicii de îngrijire; subliniază că acest lucru poate fi realizat prin îmbunătățirea condițiilor lor de îngrijire, de exemplu prin îngrijire la domiciliu de înaltă calitate sau prin alte opțiuni rezidențiale care să răspundă nevoilor lor, inclusiv o viață independentă și accesibilă, precum și prin includerea persoanelor cu dizabilități în proiectarea sistemelor de îngrijire, promovând în același timp educația și formarea lor, inclusiv prin soluții digitale, creând astfel o forță de muncă incluzivă și garantându-le accesul la locuri de muncă;

58. subliniază că doar jumătate din cele 42,8 milioane de persoane cu dizabilități de vârstă activă din UE sunt angajate, și că doar 21 % dintre femeile cu dizabilități au un loc de muncă cu normă întreagă[66]; invită, prin urmare, Comisia și statele membre să încurajeze și să formeze îngrijitorii pentru a sprijini integrarea persoanelor cu dizabilități pe piața muncii;

59. subliniază că ar trebui să se acorde o atenție deosebită îngrijitorilor informali, familiilor și părinților, în special mamelor, care oferă îngrijire pe termen lung copiilor cu dizabilități, prin asigurarea unui sprijin adecvat, financiar sau prin securitatea socială și a accesului la servicii de tip respiro și de consiliere;

60. subliniază în acest sens că, în conformitate cu obligația care decurge din Convenția Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu handicap, UE trebuie să integreze în mod sistematic drepturile persoanelor cu dizabilități în toate programele din cadrul financiar multianual post-2027, prin elaborarea unei metodologii de urmărire a cheltuielilor de care beneficiază persoanele cu dizabilități, inclusiv femeile și fetele, și prin verificarea faptului că toate programele și proiectele finanțate de UE garantează egalitatea de șanse și accesul la finanțarea UE pentru persoanele cu dizabilități;

61. solicită punerea în aplicare deplină și monitorizarea, asigurarea respectării și evaluarea atentă a Directivei privind echilibrul dintre viața profesională și cea privată; subliniază necesitatea de a extinde și de a promova un concediu de maternitate, de paternitate și de îngrijitor care să fie compensat în mod adecvat și de a facilita folosirea concediului pentru creșterea copilului, precum și de a monitoriza utilizarea acestui concediu de către bărbați; invită statele membre să îmbunătățească statutul îngrijitorilor informali prin

---

66 Indexul egalității de gen pentru Uniunea Europeană, Institutul European pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați, 2024.

remunerarea și compensare adecvate și accesul la servicii de îngrijire de tip respiro, pentru a sprijini mai bine îngrijitorii informali actuali, dar și pentru a contribui la realizarea obiectivului inițial al directivei de a încuraja mai mulți bărbați să se implice în furnizarea de îngrijiri; îndeamnă Comisia să promoveze stimulente pentru ca ambii părinți să beneficieze de concediul pentru creșterea copilului, solicitând, de asemenea, formule flexibile de lucru pentru părinți, și să propună orientări de calitate la nivelul UE și schimbul de bune practici pentru serviciile de îngrijire pe termen lung, inclusiv pentru niveluri adecvate de personal, programe de formare specializate și mecanisme de asigurare a calității; solicită ca angajații, în special femeile, care își utilizează concediul pentru a îngriji membrii familiei, să fie protejați în mod eficient împotriva concedierii sau a oricărui tratament discriminatoriu legat de responsabilitățile lor de îngrijire;

62. îndeamnă statele membre să introducă concedii pentru creșterea copilului remunerate corespunzător și netransferabile pentru fiecare părinte, pentru a preveni supraîncărcarea disproporționată a femeilor cu responsabilitățile de îngrijire; subliniază că o mai bună utilizare a concediilor de către bărbați este esențială pentru schimbarea normelor, asigurarea participării egale a femeilor pe piața muncii, precum și pentru atenuarea efectelor negative intergenerаționale asupra fetelor;

63. solicită Comisiei să prezinte o directivă privind dreptul de a se deconecta pentru a proteja toți lucrătorii, în special, părinții și îngrijitorii;

64. solicită protejarea îngrijitorilor informali, în marea majoritate femei, inclusiv a celor care își întrerup activitatea profesională pentru a îngriji un membru al familiei sau o altă persoană care are nevoie de îngrijire; îndeamnă Comisia și statele membre să promoveze, să recunoască și să susțină rolul lor, recunoscând contribuția lor vitală la coeziunea socială și la sustenabilitatea sistemelor de îngrijire din întreaga Europă; solicită, în acest sens, să se li asigure accesul la sistemele de protecție socială pentru a atenua efectele negative ale îngrijirii, în special asupra carierei și independenței economice a femeilor, asigurându-se, în același timp, că femeile nu sunt excluse de pe piața oficială a muncii;

65. îndeamnă Comisia să introducă un cadru cuprinzător, care să țină seama de dimensiunea de gen, pentru a identifica și a recunoaște diferitele forme de îngrijire informală în întreaga Europă în următoarea strategie europeană privind serviciile de îngrijire; subliniază că îngrijitorilor informali trebuie să li se ofere sprijin, formule flexibile de lucru, concediu de îngrijire și acces la servicii de îngrijire suplimentare adecvate, precum și consiliere și sprijin inter pares; subliniază că este important să se asigure accesul la timpul personal pentru îngrijitorii informali și să se încurajeze dezvoltarea lor personală;

66. invită Comisia și statele membre să recunoască îngrijitorii neremunerați, asigurându-le accesul la protecție socială, credite de pensie, servicii de tip respiro și sprijin financiar; subliniază necesitatea de a reduce progresiv munca de îngrijire neremunerată suportată de femei și fete, prin soluții ce redistribuie sarcinile, cum ar fi investițiile în servicii accesibile de îngrijire a copiilor, a persoanelor vârstnice și a persoanelor cu dizabilități, precum și promovarea participării egale a bărbaților la munca de îngrijire;

67. subliniază că furnizarea de servicii universale de îngrijire a copiilor de înaltă calitate ar reduce munca de îngrijire neremunerată;

68. solicită statelor membre să facă schimb de bune practici privind perioadele minime de respiro pentru îngrijitorii informali, asigurându-le bunăstarea fizică și mintală și permițându-le să exercite în continuare o activitate profesională; solicită măsuri concrete de sprijin, cum ar fi campaniile de sensibilizare, parcursuri voluntare de recunoaștere a competențelor și formare specifică;

69. invită Comisia și statele membre să recunoască tinerii îngrijitori ale căror nevoi sunt adesea trecute cu vederea și să elaboreze măsuri de sprijin specifice, inclusiv formule educaționale flexibile, servicii de consiliere și îngrijire de tip respiro, pentru a preveni impactul negativ asupra sănătății, educației și viitoarelor oportunități profesionale ale acestora;

70. încurajează Comisia și statele membre să se asigure că perioadele în care se oferă îngrijire informală sunt recunoscute corespunzător în sistemele de pensii și de securitate socială și în viitoarele inițiative conexe ale UE; încurajează, de asemenea, statele membre să exploreze soluții echitabile și sustenabile pentru a proteja persoanele, în majoritate femei, care își dedică o parte semnificativă a vieții lor profesionale îngrijirii persoanelor aflate în întreținere;

71. invită Comisia și statele membre să îmbunătățească condițiile de muncă în sectorul îngrijirii formale, punând accentul pe asigurarea unei remunerări echitabile și egale, ținând seama de solicitările fizice și psihologice legate de activitatea de îngrijire, precum și pe accesul la formare continuă și la medii de lucru sigure, inclusiv prin măsuri de prevenire a epuizării profesionale și a tuturor formelor de violență și hărțuire la locul de muncă, promovând în același timp atractivitatea profesiilor din domeniul îngrijirii prin perspective pe termen lung, consolidând dialogul social și încurajând un număr mai mare de bărbați să intre și să rămână în sectorul îngrijirii; subliniază că îmbunătățirea salariilor și a condițiilor de muncă în sectorul îngrijirii va face locurile de muncă mai atractive și va descuraja munca nedeclarată; subliniază că este necesar ca statele membre să transpună și să pună în aplicare în mod corespunzător Directiva privind transparența salarială, pentru a stabili cerințe privind structurile salariale care să reflecte competențele, responsabilitățile și valoarea socială a acestor roluri, alături de parcursuri clare pentru

ca femeile să poată avansa către poziții de conducere și de decizie în sectorul îngrijirii;

72. invită Comisia și statele membre să investească în continuare în formare profesională de înaltă calitate și să consolideze recunoașterea competențelor dobândite prin oferirea de îngrijire formală și informală, integrând aceste competențe în politicile de învățare pe tot parcursul vieții și de perfecționare, luând totodată în considerare un proces de certificare sau alte mecanisme pentru recunoașterea transfrontalieră a calificărilor; încurajează adoptarea unor instrumente digitale în domeniul sănătății pentru a stimula competențele digitale ale îngrijitorilor, cum ar fi furnizarea de asistență la distanță, inclusiv teleasistență sau consultații video; subliniază că competențele nu se dobândesc numai în cadrul educației formale, iar cadrele de politică trebuie să recunoască și să valideze parcursuri alternative de dezvoltare a competențelor; invită statele membre să faciliteze măsuri pentru (re)integrarea treptată și flexibilă pe piața muncii a lucrătorilor care și-au întrerupt cariera pentru o perioadă îndelungată pentru a-și îngriji rudele, inclusiv prin perfecționare și recalificare;

73. subliniază oportunitățile de angajare pe care antreprenoriatul le poate crea în sectorul îngrijirii și subliniază importanța sprijinirii femeilor în tranziția de la îngrijitoare informale la antreprenoare în sectorul îngrijirii; îndeamnă statele membre să ofere programe de formare antreprenorială adaptate, proceduri administrative simplificate pentru înființarea de întreprinderi mici și mijlocii deținute de femei și pentru lucrătoarele independente din acest sector și acces facilitat la microcredite specifice, recunoscând valoarea economică și socială a unei astfel de tranziții profesionale;

74. invită Comisia să utilizeze uniunea competențelor pentru a stimula educația, formarea și învățarea pe tot parcursul vieții în sectoarele cu deficit de forță de muncă la nivelul UE, cum ar fi munca de îngrijire, asigurând oportunități de perfecționare și recalificare pentru toți lucrătorii profesioniști din domeniul îngrijirii și recunoscând diplomele de educație și formare profesională;

75. solicită crearea unui statut european al îngrijitorilor pentru a răspunde nevoilor specifice ale îngrijitorilor formali, cum ar fi recunoașterea competențelor dobândite prin munca de îngrijire, integrând astfel îngrijitorii, SPC, utilizatorii-angajatori și îngrijirea instituțională într-un cadru și o definiție comune la nivelul UE, care ar garanta standarde minime de recunoaștere și protecție pentru îngrijitori în toate statele membre și ar reduce inegalitățile dintre aceștia;

76. invită Comisia și statele membre să alinieze Strategia UE în domeniul sănătății la Strategia europeană privind serviciile de îngrijire și să promoveze sinergiile între Programul „UE pentru sănătate” și alte oportunități de finanțare pentru sectorul îngrijirii, în

vederea conectării sistemelor de sănătate și serviciilor sociale de îngrijire și pentru a oferi sprijin continuu, în special pentru persoanele cele mai vulnerabile cu afecțiuni cronice;

77. solicită un plan de acțiune european care să contribuie la eliminarea disparității de gen și la sprijinirea îngrijitorilor, atât formali, cât și informali; solicită, în acest sens, sprijinirea părinților singuri și a familiilor aflate în situații vulnerabile, inclusiv a celor care se confruntă cu discriminare intersecțională și cu nevoi de îngrijire complexe și/sau cerințe de intensitate ridicată, punând accentul pe acoperirea protecției sociale, servicii de îngrijire a copiilor la prețuri abordabile, accesibile și de înaltă calitate, îmbunătățirea echilibrului între viața profesională și cea privată, servicii de îngrijire pe termen lung la prețuri abordabile și de înaltă calitate, condiții de muncă mai bune în sectorul îngrijirii și promovarea egalității; solicită, prin urmare, ca acest plan să se concentreze pe accesul la locuri de muncă și formare – inclusiv în ceea ce privește competențele digitale, protecția socială, infrastructura de îngrijire și serviciile pe termen lung, îngrijirea copiilor, SPC, sprijinul psihosocial și o mai mare flexibilitate a muncii;

78. constată că accesul adecvat la servicii de sănătate reproductivă și avort poate ajuta părinții să evite stresul provocat de sarcinile neașteptate și poate contribui la planificarea familială; invită statele membre să asigure accesul la prețuri accesibile la astfel de servicii;

79. invită statele membre să utilizeze pe deplin fondurile UE, cum ar fi Mecanismul de redresare și reziliență, Programul „UE pentru sănătate”, Fondul social european Plus și Fondul european de dezvoltare regională, pentru a dezvolta servicii de îngrijire accesibile, abordabile ca preț și de înaltă calitate pentru toate grupele de vârstă, de la cele pentru copiii preșcolari până la cele de îngrijire pe termen lung a persoanelor în vârstă și a persoanelor cu dizabilități; subliniază necesitatea de a integra termenul „sprijin” alături de „îngrijire”, astfel încât să se surprindă pe deplin diversitatea serviciilor și perspectiva bazată pe drepturi care le orientează;

80. salută anunțul Comisiei privind un pact european cuprinzător privind serviciile de îngrijire, care urmează să fie publicat în 2027, reînnoind astfel Strategia europeană privind serviciile de îngrijire ca un cadru mai ambițios și mai coerent;

81. invită Comisia să se adreseze atât îngrijitorilor formali, cât și celor informali, promovând servicii de îngrijire a copiilor la prețuri accesibile și de înaltă calitate, programe educaționale după programul școlar și servicii de îngrijire pe termen lung; subliniază că ar trebui să țină seama de recomandările incluse în acest raport, printre altele, pentru a facilita recunoașterea competențelor și a calificărilor, pentru a sprijini dezvoltarea competențelor, evoluția în carieră și investițiile în îngrijire, precum și pentru a îmbunătăți

condițiile de muncă și de viață prin utilizarea fondurilor UE pentru a promova ocuparea echitabilă a forței de muncă și îngrijirea de înaltă calitate;

82. subliniază că investițiile mai mari în sănătatea publică și asistența socială, inclusiv în salariile și formarea profesională a lucrătorilor, sunt esențiale pentru îmbunătățirea recrutării și a retenției, în vederea asigurării unor locuri de muncă de calitate care să crească atractivitatea muncii în sectorul îngrijirii;

°

° °

83. încredințează Președintei sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.